

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

I sit svar til hr. Kim Behnke sidst henviste hr. Fischer til De Konservatives og Venstres beslutningsforslag nr. B 70. Jeg hører til dem, der har læst det, både da det kom, i går og i dag, og jeg må helt tilslutte mig hr. Kim Behnkes spørgsmål: Der er brug for en forklaring, svaret findes ikke i dette her. Derfor jeg synes, det ville være godt, ikke mindst på det specifikke område, hr. Kim Behnke omtalte, at høre Det Konservative Folkepartis svar på spørgsmålet: Hvad er det, man forestiller sig?

Lis Noer Holmberg (V):

Normalt takker man for en redegørelse, men jeg vil gerne kvittere ved at citere fra ministrenes udtalelser til pressen vedrørende narko-problemer og den redegørelse, vi drøfter i dag. Sundhedsministeren sagde den 6. marts 1994 til Morgenposten Fyens Stiftstidende bl.a.:

»Man skal ikke vente, at der triller et columbusæg ud af redegørelsen.«

Heri er jeg helt enig med ministeren. Ministeren erkender, at metadon er en ren misbrugsvedligeholdelse, når man undlader at følge op med behandling og terapi, og ligeledes at der skal være flere tilbud til afvænnning af narkomaner.

Spændende bliver det så at se, hvordan ministeren vil tackle det med amter og kommuner, især de store socialdemokratiske kommuner, der jo sidder fast i det socialdemokratiske behandlesystem, der er blevet skabt op igennem 1960'erne og 1970'erne. Sagen er jo nemlig den, at hvis vi skal hjælpe narkomanerne, skal der virkelig nytænkning til, hvor vi gør brug af Minnesotamodellen og inddrager eks-narkomaner i arbejdet. De ved, hvor skoen trykker. Det private center Egeborg er et godt eksempel som model; det er kendt for sine gode resultater, og flere og flere amter og kommuner sender da også narkomaner dertil.

Andre eksempler er Gunderuplund i Nordjylland, Hjulsøgaard i det vestjyske og Kildegården, det kristne hjælpecenter, på Fyn. Desuden findes der enkeltpersoner, der godt vil slå et slag for narkomanerne. En tidligere kaptajn fra Svendborg har rettet henvendelse til forsvarsministeren med henblik på at erhverve inspektionskutteren »Mallebukken« til brug ved et ungdomsprojekt for narkomaner. Det

var en rigtig god idé, men desværre blev det et afslag, for »Mallebukken« var et af de skibe, der skulle foræres til de baltiske lande. Og for nylig har vi hørt om Kolding, der har købt en gammel, rusten sovjetubåd for et millionbeløb til et ungdomsprojektovre i det jyske. Sådan kan det jo være så bagvendt.

I Berlingske Tidende for d. 28. februar bebu-der socialministeren, at hun vil kopiere den italienske behandlingsmodel, og også socialministeren har været i Rom og set dette projekt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har været på besøg på Egeborg eller et af de andre centre, vi har her i Danmark. Spørgsmålet gælder i øvrigt også sundhedsministeren.

Jeg ser meget gerne, at man indretter narko-behandlingen her i Danmark efter danske forhold. Vi har et andet familiemønster, end de har i Italien. Det betyder ikke, at man ikke skal tage familie og pårørende der alvorligt, tværtimod. Der findes forældre, der har ressourcer til at samarbejde, og vi har også i udvalgt mødt grupper af forældre og pårørende, der har sagt, at de ikke mere vil finde sig i den dødelige narkopolitik, der føres i dette land; nu forlanger de en helbredende narkopolitik. De vil have stop for ambulansmetadonudlevering, og de siger, at det er aktiv dødshjælp med denne metadonudlevering. De ønsker effektiv døgnbehandling, ja, de taler endog om tvangsbehandling på døgnbasis. Jeg kan egentlig godt forstå deres frustrationer, når vi hører, hvad de har været igennem med en søster, en bror, en søn eller en datter som narkoman. 16-20 år i offentlig behandling uden effekt! Det kalder jeg menneskelig forurening og spild af ressourcer.

Offentlige behandlere har bedt forældre om at passe sig selv, fordi deres søn eller datter var myndig. Hvis man er hjælpeløs, er det altså underordnet, hvor gammel man er, og det må selv en offentlig behandler vide.

Justitsministeren erkender blankt i Morgenposten Fyens Stiftstidende den 6. marts 1994, at de sidste 25 års narkopolitik har været en fiasko. Alligevel skal politiet nu ikke mere jage de små gadehandlere, ikke stress dem. Hvorfor nu det, hvis det har en præventiv effekt?

Narko i fængslerne skal man sandelig ikke gøre noget ved. Hvorfor ikke? spørger vi fra